
Ратко МАРКОВИЋ РИЂАНИН

НА УМ ОСУЂЕН

НАХОД НАУМОВ

Находе мој бели
на обали источнога неба
са твога чела
сенка победника
преко колена незнанца
урезује боре
на лицу словенскога бога
испод раширених крила
воде вуку небо
у дубине
Одисеј са твога
клизавог плочника
скида загонетку:
Исток или Запад
ко је коме за леђима
на дну
атомскога доба?
Осипају се векови
из купола саборних звона
девице на коленима
испод кула неопеваних мегдана
травку по травку
состављају битку
од сновид стрепње
давних ратника
Мој седи Столовнице
Деспотици на грудима
сањаш ли реч песника
раздевичену
поразима божанства?

СУМАШЕДШИ

*Олуја угаси дан
муња прикива небо
на мргодно чело*

*шикну урлик
из уста планине
у облак*

*нога незнанца
иза рогова јелена
нагази на безглаве*

*у нади затечени
кривоусти климоглави
опколише Сама*

*каза се долазећи:
из несна
сам стижем*

*ради законита пута
ви сте ја
ја сам Сам*

*глас пуче:
из уста Самових
израсте нам летина*

*уво на уво
умножавају се
криводелци*

*на месту језика
главогуким кривоклетним
израсту бичеви*

*понос гомилу
преко пупка
предвоји*

*Сам сагради богомољу
од кости дивљачи из обезнађене шуме
са рукама наде поражених ратника*

*окружи се песмом
побожних гласова
нас пргсели у будућност*

*не одолесмо времену
изађосмо ловцу на нишан
преполови нас глава Гутача*

*зазидаше нас пламени језици
провиђењем падосмо
по пустој земљи*

*крик наших уста
подиже Сама у облак
ветар облак растера*

*у калу одахнусмо
земљу обљубисмо
испод змијских трагова
траве никоше*

*завукосмо вратове
под отруле кровове
да оплачемо дане самовања*

ПЕСМА САМАРИЋАНИНА

*Утопљенога те нађу
у крви изгубљене битке*

*изнесу те крилате руке
Страхиње и Милоша*

*од мутнога сна
зором ти очи очисте*

*ко дете под мајку
паднеш под мртву кобилу*

*умоболно вучеш
судбину за сису*

НЕВИНИ НАУМ

*На највишем врху
планине Дина-Мур
седи сатана*

*невиним осмехом
заводи апостоле*

*затрављена уста
невиног Наума
затворе у кап росе*

росу подне попце

*Наумови наследници
висе упецани
на последњу реч
избавитеља*